

EFSTATION VOOR DE GROENTEN- EN FRUITTEELT ONDER GLAS,
NAALDWIJK.

Italiaanse druivenrassen, 1949.

door:

D.v. Staalduine

Naaldwijk, 1955.

Italiaanse Druivenrassen.

Inleiding.

Door bemiddeling van het Recoila werden ons in April 1947 hout van 12 Italiaanse druivenrassen toegestuurd door de Hollandse Landbouwwattachsé te Rome. Alle rassen werden in kas 8 op bestaande bomen verent aan de Westzijde van de kas.

De ontvangen rassen waren:

1. Pirovano 468; 2. Pirovano 217A; 3. Pirovano 276; 4. Barbibleu; 5. Muscata dell adda; 6. Ciclopia 1 P 60; 7. Italia 1 P 65; 8. Aurora 1 P 100; 9. Mendel 1 P 532; 10. Fulgens; 11. le Bogni; 12. Lombardia 1 P 353.

De entingen met de no's 10 en 11 zijn mislukt. Doordat het hout zeer droog was bij aankomst kan het resultaat van de entingen zeer bevredigend genoemd worden.

Van de tien andere rassen konden dit jaar 9 beoordeeld worden.

No 1 (Pirovano 468) was nog niet geschikt, vanwege de geringe ontwikkeling om vrucht te dragen.

De negen te beoordelen rassen kwamen slechts eenmaal voor, zodat slechts een voorlopige indruk gegeven kan worden. Aangezien kas 8 dienttals rassenkas staande verschillende Italiaanse op verschillende onderstammen. Opgemerkt moet nog worden, dat deze kas licht gestookt werd vanaf begin Februari. De bloeitijd van de druiven was half April.

Bespreking van de rassen.

no 2. Pirovano 217 a (foto no 1)

Onderstam. Dit was geent op West Frisia op Blauwe Champion.

Groei. De groei is goed, chlorose op het blad is matig aanwezig.

Productie. Over een lengte van $2\frac{1}{2}$ poot, aan de 3e ligger kwamen slechts 12 trosjes voor van ± 300 gram.

Vroegheid. Van alle beproefde rassen het vroegst. Op 1 Augustus verschrompelden de bessen reeds.

Tros. Practisch cilindrisch. Tamelijk compact. Tros lengte was 16 cm inclusief steel 20 cm.

Bes. Vrij klein, woog gem. 4,5 gram. Lengte was 2 cm en breedte 1,9 cm. Dikke schil en diepe waslaag, de kleur is donkerblauw tot zwart.

Suikergehalte. Op 3 Augustus tussen 17,5 en 18,4 %.

Ziekten enz. Lamsteligheid kwam niet voor.

Conclusie. Vroegheid is van belang, maar vanwege geringe productie en kleine bes met grote pitten practisch ongeschikt voor hardere beproevingen.

No 3. Pirovano 276 (geen foto.)

Onderstam. Dit ras was evenals no 2 geent op West Frisia op Blauwe Champion.

Groei. De groei van de 2 enten is goed, minder last van chlorose dan no 2.

Productie. Over een lengte van $2\frac{1}{2}$ pootlengte komen 40 trossen voor van ± 600 -700 gram.

- Vroerheid. Komt m.i. overeen met Black Alicante.
- Tros. Komt overeen met die van Black Alicante mogelijk wat kleiner. Compacte tros. Tros lengte \pm 20 cm, inclusief steel 23-24 cm.
- Bes. Normaal. Dikke schil, sappig, 2 á 3 pitten, goede waslaag, Donkerblauw. Gewicht 7 gram, lengte en breedte resp. 2,3 en 2,2 cm.

Suikergehalte. Op 3 Augustus 16,2-18,5 %.

Ziekten enz. Geen.

Opmerkingen. De bessen kleurden onregelmatig, hetgeen waarschijnlijk veroorzaakt was door te grote productie.

Conclusie. In 1950 nogmaals bekijken of er voordelen boven Black Alicante zijn, indien niet, dan heeft verbreiding van dit ras weinig zin

No 4. Barbiblen. (geen foto)

Onderstan. Dit ras was geent op Emil Royal op Canon Hall.

Groei. Matig, zeer sterk chlorose, rood bruin blad.

Productie. Op 3 verticale snoeren komen totaal 35 zeer kleine trosjes voor, met een gewicht van ten hoogste 200 gram, dus veel te klein.

Vroerheid. Vroeg m.i. na no 2.

Tros. Afhangende trosstelen, die slap zijn. Lengte van tros 16-21 cm. Steel \pm 4 cm.

Bes. Blauw, diepe waslaag, De vorm komt geheel overeen met West Frisia, is echter de helft kleiner, gewicht \pm 5 gram. Dit kan natuurlijk komen van de matige groei en sterke chlorose. De bes is vastvlezig. In tegenstelling tot West Frisia zeer dikke schil, welke 1-3 pitten bevatte. Gem. lengte en breedte resp 2,5 en 1,7 cm;

Ziekten enz. Lamsteligheid komt voor, vooral aan de punten.

Conclusie. Wegens sterke chlorose en geringe gewicht per tros niet bevredigend.

No.5 Muscafo dell adda (foto no 2)

Onderstan. Dit ras was geent op Tajauch op Golden Champion fertiel.

Groei, Matig, chlorose is practisch afwezig.

Productie. Over een lengte van 1 poot komen 15 zeer kleine trosjes voor.

Vroerheid. Iets vroeger dan Black Alicante.

Tros. Te klein. Per tros komen slechts 10-20 bessen voor. slecht gezet.

Bes. Blauw, klein, gewicht 4 gram, gem. lengte en breedte resp. 2 en 1,9 cm dikke schil met diepe dauw. Smaak slecht (for smaak) Matig vastvlezig.

Ziekten Geen.

Conclusie. Geheel ongeschikt, de slechtste van allen.

No.6 Ciclonica 1 P 60 (foto no 3).Onderstam. Ceënt op Tsjauch op Golden Champion fertiel.Groei. Matig, lijdt ook vrij ernstig van chloroseProductie. De 2 enten aan resp. 2e en 3e legger hebben resp 8 en 10 trossen, bij een totale pootlengte van 1½ poot. Productie is dus matig, n.i. kan dit nog wel verbeteren.Vroegheid. Een van de laatste rassen.Tros.enz. Zeer lang en smal met afhagende trosstelen. Lengte van de tros inclusief steel tot 40 cm. Lengte van de steel varieert tussen 8-13 cm. Gelijkt wel wat op Golden Champion, hoewel bij Ciclonica in it geheel geen brede trossen voorkwamen, zoals reeds bij Golden Champion dikwijls het geval is.Bes. Kinder geel dan van Golden Champion. Bespootte goed tot onvoldoende, onregelmatig van grootte. Gem. gewicht bedroeg 4,4 gram. Gem lengte en breedte van de bessen was 2,4 en 1,8 cm Matig sappig, dunne stevige schil, max. 3 pitten. Smaak nog niet best.Suikergehalte. Op 3 Augustus tussen 11 en 12 %, nog zuur.Ziekten enz. Geen.Conclusie. Geen goede ^{verbetering} wegens late rijptijd.No 7 Italia 1 P 65 (foto no 4)Onderstam. 2 enten op Tsjauch op Witte Frankenthaler.Groei. Goed, weinig chlorose.Productie. Weinig, Aan de beide enten die samen 2 pootlengten aan de 2e legger innemen komen 9 normale en 5 kleine trossen voor.Vroegheid. Laat ras, ongeveer als no 6.Tros. Smalkegelvormige tros, compact. Lengte van de tros 13-21 cm van de steel 4-7 cm. Gewicht ±400-500 gram.Bes. Lichtgroen tot geelgroen, Ovaal van vorm, groot tot zeer groot. Dunne, stevige schil, sappig. Gemiddeld ±2 pitten. Besen hebben dikke bessteeltjes. Lengte en breedte niet bepaald. gewicht ±8 gram.Suikergehalte. Niet bepaald.Ziekten Geen.Conclusie. In 1950 nog eens proberen of de productie groter is en nagaan of de late rijptijd een bezwaar is. De extra grote bes is aantrekkelijk.No 8 Aurora 1 P 100 (foto no 5)Onderstam. Frankenthaler (Boers)Groei. Vrij goed, ondanks vrij sterke chlorose aantasting.Productie. Veel te gering.Vroegheid. Vrijvroeg.Tros. Klein, 250-300 gram. Afhagende trosstelen, waarvan alleen de 1e in regel lang is (zie foto) Trosjes zijn zeer slap. Lengte van de tros

+20 cm, van de steel 4-6 cm.

Des. Geel, bij rijptijd licht rood, daardoor wat bont, niet mooi. Zeer tijpische vorm, nl. zeer lang en smal, dikwijls met enigszins bolle en platte kant. De gem. lengte bedroeg 3,2 cm. De grootste lengte was zelfs 3,8 cm. Gem. breedte was 1,55 cm. De bessen waren ongelijk van grootte, het gem. gewicht 4,5 gram. De zeer vlezig bes had een zeer dikke schil met 1-2 pitten. Dikwijls ook zonder pitten en dan nog een vrij goede besgrootte. Bij rijpheid, zoete fijne smaak, anders flauw.

Suikergehalte. 15,6-17,1 %

Ziekten. Geen.

Conclusie. Canon Hall welke aan beide zijden voorkomt heeft veel minder last en is veel productiever. Geen aanrinst.

No 9 Mendel 1 P 532 (foto no 6)

Onderstem. West Frisia en Blauwe Champion.

Groei. Ondanks de onderste legger uitstekend in groei, chlorose praktisch afwezig.

Productie. Productie is goed in vergelijking met andere rassen, per pootlengte zijn 9 trossen aanwezig.

Vroerheid. Tamelijk laat.

Tros. Wat onregelmatig van vorm, korte trosstelen, die hangen. Tamelijk slappe en matig korte tot normale tros lengte, 13-21 cm. Steel 4-7 cm lang. Gewicht +350-400 gram.

Des. Groot doch wel onregelmatig. lange bes, die naar de punt uit smaller wordt. Dunne schil, matig vlezig, 1-3 grote pitten. Kleurt bij rijpheid lichtrood, vooral aan de zonzijde. Zeer fijne smaak, n.i. de lekkerste die mij bekend is.

Suikergehalte. Niet bepaald.

Ziekten. Geen.

Conclusie Verdient 1, v.m. goede productie en bijzondere smaak verdere aandacht. Een betere standplaats is dan wel gewenst.

No 12. Lombardia 1 P 351. (foto no 7)

Onderstem. West Frisia op Blauwe Champion.

Groei. Nog gering, slechts 1/3 pootlengte, aan de onderlegger volgegroeid.

Productie. 4 kleine trosjes +200 gram.

Vroerheid. Vroeg, zijn reeds doodrijp

Tros. Wegens de kleine tros nog niet te beoordelen.

Des. Roodachtig van kleur, matig groot, gem. lengte 2 cm en breedte 1,8 cm. Dikke schil, sappig. gewicht +4 gram.

Ziekten Geen.

Conclusie. Moet eerst nog meer groeien en meer productie geven om beoordeling mogelijk te maken.

Conclusie.

Van de 9 beoordeelde rassen vielen de rassen Pironaxo 276, Mendel 1 P 532 en Italia enigszins op door gunstige eigenschappen, welke echter verder moeten worden nagegaan in 1950. Lombardia 1 P 353 was nog onvoldoende te beoordelen dit jaar.

De overige 5 rassen kunnen worden omgeënt met andere daarvoor in aanmerking komende rassen.

D. van Staalduine 14/1 1950

F.D.